

အ

လင်း

ရှင်

စာ

ပေ

တိုက်

ILLUSTRATED BY CARTOON

AAW ၂၀၁၅...
2015...

သည်းခံခွင့်လွှတ်ကြည့်ရှုပါ

အလင်းရှင် စာပေးတိုက်၏ မိတ်ဆက်စကား

`အလင်းရှင်` စာပေတိုက်သည် `တစ်ထိပ်တန်း` စာပေတိုက်၏ ကိုယ်ပွားဖြစ်ပါသည်။ ဆရာကိုအလင်္ကာ၏ `သည်းခံခွင့်လွှတ်ကြည့်ရှုပါ` စာအုပ်သည် အလင်းရှင်စာပေတိုက်၏ ပွဲဦးထွက် စာအုပ်ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာကိုအလင်္ကာသည် ယခုခေတ် စာဖတ်ပရိသတ်များနှင့် အတန်ငယ် စိမ်းနေမည်ဟု ထင်ပါသည်။

စင်စစ် ဆရာကိုအလင်္ကာသည် (၁၉၈၂ ခုနှစ်မှ (၁၉၈၈) ခုနှစ်အထိ ကာလအတွင်း သောင်းပြောင်းထွေလာမဂ္ဂဇင်း၏ ပင်တိုင်ဆောင်းပါးရှင်အဖြစ် ပရိသတ်စောင့်စားဖတ်ရှုရသည့် ကလောင်ဖြစ်ပါသည်။ ထိုစဉ်က ဆရာစိန် ခင်မောင်ရီက `ဒါဖတ်ပြီးမှ ရုပ်ရှင်ကြည့်ပါ` ဆရာမောင်စွမ်းရည်က `မြန်မာစာပေ ဘယ်လဲ၊ ဘာလဲ` ဆရာကိုအလင်္ကာက `သည်းခံခွင့်လွှတ်နားဆင်ပါ` ဟူသော ရုပ်ရှင်စာပေ၊ ဂီတဝေဖန်ရေးများသည် မြန်မာ့စာပေအနုပညာလောက၌ တလေးတစား ဖတ်ရှုရသော စူးရှထက်မြက်သည် စာပေလက်ရာမွန်များ ဖြစ်ပါသည်။

ယခု `သည်းခံခွင့်လွှတ်ကြည့်ရှုပါ` ဆောင်းပါးများမှာ ဒီမိုကရေစီ တူဒေးသတင်းစာ၌ (၂၇-၄-၁၀၁၄) မှ (၂၅-၁၂-၂၀၁၄) အတွင်း အပတ်စဉ် ရေးသားသော ဆရာကိုလင်္ကာ၏ ရုပ်ရှင်ဝေဖန်ရေးဆောင်းပါးများကို စုစည်း၍ စာအုပ်တစ်အုပ်အဖြစ် ဖန်တီးထုတ်ဝေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ရုပ်ရှင်ဝေဖန်ရေး ဆောင်းပါးများဟု ဆိုသော်လည်း ထွက်ရှိနေသော ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားအရေအတွက်မှာ အနည်းငယ်သာရှိ၍ ဗီဒီယိုဇာတ်ကား ဝေဖန်ရေးဆောင်းပါးများကိုပါ ပေါင်းစပ်ထားပါသည်။

ဆရာကိုအလင်္ကာ၏ `သည်းခံခွင့်လွှတ်ကြည့်ရှုပါ' ရုပ်ရှင်ဝေဖန်ရေးဆောင်းပါများသည် စာပေသဘောတရားအရ သရော်စာ (Stair) များ ဖြစ်ပါသည်။ ဝေဖန်ရေးစာပေ၌ သရော်စာသည် အဆင့်မြင့်မြင့်နှင့် ဝေဖန်ခံရသူကိုယ်တိုင် ပြုံးတော့တော့ ဖြစ်အောင် ရေးရသော စာပေမျိုး ဖြစ်ပါသည်။ ဟာသစာပေမဟုတ်သော်လည်း လောကသဘာဝကို ချစ်စဖွယ် လှောင်ပြောင်ရယ်ပွဲဖွဲ့သည့် စာမျိုးဖြစ်၍ စာပေအဆင့်အတန်းရှိသော စာပေအမျိုးအစား ဖြစ်ပါသည်။

ထို့အတူ ဆရာကိုအလင်္ကာ၏ `သည်းခံခွင့်လွှတ်ကြည့်ရှုပါ' ဆောင်းပါးများကို သေသေချာချာ သုံးသပ်ကြည့်မည်ဆိုပါက စာရေးသူ၏ စေတနာကို အထင်အရှား တွေ့မြင်ရပါသည်။ မြန်မာ့ရုပ်ရှင်ကို တိုးတက်စေချင်သော စေတနာ၊ မြန်မာ့ရုပ်ရှင်ကို အဆင့်အတန်းမြင့်မားစေချင်သော စေတနာ၊ မြန်မာ့ရုပ်ရှင်ကို အများက မကဲ့ရဲ့စေချင်သော စေတနာများကို ပြက်ပြက်ထင်ထင် တွေ့မြင်ရပါသည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် ရုပ်ရှင်ဗဟုသုတများစွာကို စာဖတ်သူများ နားလည်စေရန်၊ ဖန်တီးသူဒါရိုက်တာ၊ ထုတ်လုပ်သူ၊ မင်းသား၊ မင်းသမီး၊ ဇာတ်ညွှန်းရေးဆရာစသည့် ရုပ်ရှင်အသိပညာနှင့် အတတ်ပညာရှင်တို့၏ အကြောင်းကို ဂဃနဏ တင်ပြထားသဖြင့် ယူတတ်လျှင် ရုပ်ရှင်မှတ်တမ်းတစ်ရပ်နယ် တန်ဖိုးရှိလှပါသည်။

ရုပ်ရှင်ပညာရပ်များကို အကဲဖြတ်ရာ၌ စာပေရှုထောင့်သက်သက်သာမက၊ မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှု အစဉ်အလာ၊ ယနေ့ခေတ်၌ ကြုံတွေ့နေရသည့် ရုပ်ရှင်လောက၏ စရိုက်သဘာဝများ၊ ရုပ်ရှင်ဆိုင်ရာ အတွေးအခေါ် အယူအဆ ဒဿနာများနှင့်အတူ အလျဉ်းသင်းသလို ရုပ်ရှင်အနုပညာ အတတ်ပညာရပ်များကို အားထုတ်ရေးသားထားသဖြင့် ရုပ်ရှင်ပညာရပ်ကို ဆည်းပူးလိုသူမျိုး ခေတ်သစ်ရုပ်ရှင် ပညာရှင်လူငယ်များအတွက်လည်း မှတ်သားဆင်ခြင်ဖွယ် ဖြစ်ပါသည်။

`အလင်းရှင်' စာပေတိုက်၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာ စာဖတ်သူတို့အား အသိဉာဏ်အလင်းမျှဝေပေးလိုသော ဆန္ဒရှိပါသည်။ အလင်းရှင်စာပေတိုက်မှ ပွဲဦးထွက် ထုတ်ဝေသည့် ဆရာကိုအလင်္ကာ၏ `သည်းခံခွင့်လွှတ်ကြည့်ရှုပါ' စာအုပ်ကို ထုတ်ဝေခွင့်ရသည့်အတွက် စာရေးဆရာ ဆရာကိုအလင်္ကာနှင့် ဤဆောင်းပါးရေးသားစေရန် လှုံ့ဆော်အားပေးကူညီသည့် ဒီမိုကရေစီ တူဒေးသတင်းစာမှ ဆရာကိုကို (စက်မှုတက္ကသိုလ်) အား အထူးပင်ကျေးဇူးတင်ပါသည်။ ထို့အတူ ဤစာအုပ်ဖြစ်ပေါ်စေရန် ဝိုင်းဝန်းဖန်တီးပေးကြသည့် ဆရာညိုရင့်၊ ကာတွန်းဝေယံ (တောင်ကြီး) တို့နှင့်အတူ ဖတ်ရှုအားပေးကြမည့် စာချစ်သူအပေါင်းကိုလည်း ကျေးဇူးအထူးတင်ပါသည်။

`အလင်္ကာစာပေတိုက်' အနေဖြင့် ဆက်လက်၍ အသိဉာဏ်အလင်း၊ ခံစားမှုအလင်း မျှဝေပေးနိုင်မည့် စာအုပ်များ ထွက်ရှိရန် ဆက်လက်ကြိုးပမ်းပါမည်ဟု ကတိပြုပါသည်။ မြန်မာ့စာပေလောကတစ်ခွင်၌ စာဖတ်သူများ၊ စာချစ်သူများအတွက် အနုပညာအလင်းတံခါးများ ဖွင့်လှစ်နိုင်ကြပါစေ။

သိသိဟန်

အလင်းရှင်စာပေတိုက်

၁၊ ပြေ၊ ၂၀၁၅

*

ဒါဖတ်ပြီးမှ ဒီစာအုပ်ကို သည်းခံခွင့်လွှတ်ဖတ်ရှုပါ ခင်ဗျား

မရပ်နားချင်ဘဲ ရပ်နားလိုက်ရသော

ရန်ကုန်တိုင်းနေ့စဉ်သတင်းစာနေရာတွင် ဒီမိုကရေစီတူးဒေအမည်ဖြင့်
နောက်ထပ်နေ့စဉ်ထုတ် သတင်းစာတစ်စောင်ကို စီမံခန့်ခွဲခွင့် ထပ်မံရရှိသည့်အခါ
ဒီမိုကရေစီတူးဒေ၏ အသွင်သဏ္ဌာန်နှင့် ထည့်သွင်းမည့်ကဏ္ဍများကို
အယ်ဒီတာအဖွဲ့နှင့်အတူ တိုင်ပင်ဆွေးနွေးဖြစ်ကြသည်။ ရန်ကုန်တိုင်းမ
နေ့စဉ်နှင့်မတူဘဲ ပုံစံကွဲထွက်စေရန် အယ်ဒီတာများက ကြိုပမ်းကြသည်။ ထိုစဉ်က
ကျွန်တော့်ခေါင်းထဲ စိတ်ကူးတစ်ခု ရလာပါသည်။ စိတ်ကူးက အသစ်တော့ မဟုတ်၊
အဟောင်းတွေထဲက ကောင်းဆဲ စိတ်ကူးတစ်ခုဟု ဆိုရပါမည်။

(၁၉၇၀) ပြည့်လွန်နှစ်များက နေ့စဉ်ထုတ်သတင်းစာကြီးများတွင်
ရုပ်ရှင်ဝေဖန်ရေး ပင်တိုင်ဆောင်းပါးများ အပြိုင်အဆိုင် ထည့်သွင်းခဲ့သည်ကို
ပြန်လည်သတိရလာသဖြင့် အဟောင်းထဲက စိတ်ကူးတစ်ခုဟု ကျွန်တော်က
ပြောခြင်းဖြစ်သည်။ ခေတ်တွေကတော့ အတော်ခြားသွားပြီ။ အဲဒီ တုန်းကတော့
မြန်မာရုပ်ရှင်တွေ ခေတ်ကောင်းပြီး တစ်နှစ်ကို ထွက်သမျှ ဇာတ်ကား
ဝေဖန်ရေးတွေကလည်း ကောင်းမှကောင်း။

ယနေ့မှာတော့ မြန်မာရုပ်ရှင်သည် အားလုံးသိတော်မူကြသည့်အတိုင်း
ဟုသာ ပြောရမလို ဖြစ်နေသည်။ ဇာတ်ကားထုတ်လုပ်မှုတွေ ကျဆင်းလာခဲ့သည်မှာ
ဆယ်စုနှစ် (၂)စုကျော် ကြာခဲ့ပြီ။ သည့်ထက်ပင်ပိုကြာကောင်း ကြာခဲ့ဦးမည်။
ကျွန်တော်တို့ ငယ်ငယ်တုန်းက စွဲလန်းခဲ့ရသော အဖြူအမည်း
ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားကြီးများကို ပြန်လွမ်းလာရဖို့အထိ လက်ရှိရုပ်ရှင်လောက
အခြေအနေက ဆုတ်ယုတ်လာခဲ့သည်။ မည်သူကြောင့် မည်သည့်ကိစ္စကြောင့်ဟု
ကျွန်တော် သုံးသပ်မပြောကြားလိုသော်လည်း ရုပ်ရှင်လုပ်ငန်း
ကျဆင်းနေခြင်းနှင့်အတူ ရုပ်ရှင်ဝေဖန်ရေးသည်လည်း စုံးစုံးမြုပ်လုနီးပါး
ဖြစ်နေခဲ့သည်ကိုတော့ စိတ်မကောင်းဖြစ်မိသည်။

အပြုသဘောဖြင့် ဝေဖန်တည့်မတ်ပေးခြင်းသည် နယ်ပယ်အသီးသီးတွင် မရှိမဖြစ် လိုအပ်သည့်အရာ ဖြစ်ပါသည်။ တိုးတက်မှုကို ပိုင်ဆိုင်ခံစားလိုလျှင် စိတ်ကောင်းစေတနာကောင်းဖြင့် ဝေဖန်တည့်မတ်ပေးမှုကို ကြိုဆိုကြရမည်သာ ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် အသစ်ထုတ်ဝေသည့် ဒီမိုကရေစီတူဒေး သတင်းစာတွင် တစ်ခေတ်တစ်ခါက အခန်းကဏ္ဍတစ်ခုတွင် အထင်ကရ ဖြစ်ခဲ့သည့် ရုပ်ရှင်ဝေဖန်ရေးကဏ္ဍကို ပြန်လည်ထည့်သွင်းရန် ကျွန်တော်တို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြပါသည်။

ရုပ်ရှင်ဝေဖန်ရေး ရေးမည့်သူကို ရှာပေးပါမည်ဟု အယ်ဒီတာအဖွဲ့ထံ ကျွန်တော်ကတိအပ်နှံပေးပြီးနောက်တွင် ရေးနိုင်သည့်သူများကို လက်ချိုးတွက်ကြည့်သည်။ များများစားစား မရှိပါ။ ရှားပါးလှပါတိ။ လက်ငါးချောင်းပင် မပြည့်နိုင်သော ရုပ်ရှင်ဝေဖန်ရေး ဆရာများထဲတွင် ကိုအင်္ဂလာကို ကျွန်တော် သတိရလိုက်ပါသည်။ ကိုအလင်္ကာနှင့် ကျွန်တော် လူချင်းလည်း ခင်မင်ရင်းစွဲရှိသည်။ ယခုမှ သိခြင်းမဟုတ်။ နှစ်ပေါင်းများစွာကတည်းက သိခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်သည်။ ဆရာကိုအလင်္ကာ၏ `သောင်းပြောင်းထွေလာ မဂ္ဂဇင်း' ၌ လစဉ်ဖော်ပြခဲ့သော `သည်းခံခွင့်လွှတ် နာဆင်းပါ' ဟူသော ခေါင်းစဉ်ဖြင့် ရေးသည့် တေးဂီတဝေဖန်ရေး ပင်တိုင်ဆောင်းပါးများကို ကျွန်တော် သဘောကျခဲ့သည်။ ထိုဆောင်းပါးများ၏ အမာခံပရိသတ်တစ်ဦး ကျွန်တော်ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ သူသည် ရုပ်ရှင်ကို အလွန်ချစ်မြတ်နိုးသူတစ်ဦး ဖြစ်သည်ကိုပါ ကျွန်တော် သိထားရာ ဒီမိုကရေစီတူဒေး၏ ရုပ်ရှင်ဝေဖန်ရေးကဏ္ဍသစ်အတွက် သူ့ကို အကူအညီတောင်းရန် ကျွန်တော် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပါသည်။

ဆရာကိုအလင်္ကာကို ကျွန်တော်က ဖုန်းဆက်ပြီး ကျွန်တော့်စိတ်ကူး ပြောပြသည့်အခါ သူက ဝမ်းသာအားရပင် ကြိုဆိုပါသည်။ လက်ခံပါသည်။ ခေါင်းစဉ်ကိုပင် `သည်းခံခွင့်လွှတ် ကြည့်ရှုပါ' ဟု ချက်ချင်း အမည်ပေးခဲ့ပါသည်။

ဒီမိုကရေစီတူဒေး၏ အစောပိုင်းကာလမှ သက်တမ်းတစ်နှစ်ကျော်သည့် ယနေ့တိုင် အပတ်စဉ် မပျက်မကွက် ရေးသားပေးနေပါသည်။

တစ်ရက်မှာ အစည်းအဝေးတစ်ခုမှ ကျွန်တော် ပြန်လာစဉ် ကျွန်တော့်အလုပ်စားပွဲပေါ် စာအုပ်တစ်အုပ် တင်ထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ ကောက်ကိုင်ကြည့်ရာ စာအုပ်အကြမ်းတစ်အုပ် ဖြစ်နေသည်။ စာအုပ်အဖုံးမှာ ကိုအလင်္ကာ၏ `သည်းခံခွင့်လွှတ်ကြည့်ရှုပါ' ခေါင်းစဉ်နှင့် မြင်တွေ့နေကျ သရုပ်ဖော်ပုံဖြစ်နေသည်။ စာအုပ်ကြားထဲ ညှပ်ထားသော စာတစ်စောင်ကို ဖတ်ကြည့်ရာ ဆရာကိုအလင်္ကာက ကျွန်တော့်ထ ရေးထားသော စာတစ်စောင် ဖြစ်နေသည်။ စာပါအကြောင်းအရာများအရ ဒီမိုကရေစီတူဒေး သတင်းစာတွင် အပတ်စဉ်ပါခဲ့သော သူ၏ ရုပ်ရှင်ဝေဖန်ရေးဆောင်းပါးများကို စုစည်းကာ စာအုပ်တစ်အုပ်အဖြစ် ထွက်တော့မည်ဟု သိလိုက်ရသည်။ ဆရာက ကျွန်တော့်ထံ အမှာစာတောင်းခြင်း ဖြစ်သည်။

ဆရာ၏ ရုပ်ရှင်ဝေဖန်ရေးဆောင်းပါးများ စုစည်းကာ စာအုပ်တစ်အုပ်အဖြစ် ထုတ်ဝေမည်ဆိုသည့်အတွက် ကျွန်တော် ဝမ်းသာရပါသည်။ ဒီမိုကရေစီတူဒေး၏ ပင်တိုင်ကဏ္ဍတစ်ခုမှ စာများကို စုစည်းထုတ်ဝေသည့်အတွက် ဂုဏ်ယူဝမ်းသာခြင်း ဖြစ်ရသလို စာရေးသူ ဆရာကိုအလင်္ကာအတွက်လည်း ထိုအပတ်စဉ် ဆောင်းပါးများစုစည်းကာ စာအုပ်တစ်အုပ်ဖြစ်လာပြီး စာပေမှတ်တိုင်တစ်ခု စိုက်ထူလိုက်နိုင်ခြင်းအတွက် ပီတိဖြင့် ဝမ်းသာရပါခြင်းလည်း ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာသည် ဝေဖန်ရေးဆောင်းပါးများကို ရေးသားရာတွင် ချစ်ခင်သူအချင်းချင်း ကျီစယ်သည့်လေဖြင့် နှစ်လိုစဖွယ် ရေးသည်။ အဝေဖန်ခံရသူက ပြုံးချင်လာအောင် ရေးသည်။ ဆက်ဆက်ထိမခံနိုင်သော ကျွန်တော်တို့ လူ့အဖွဲ့အစည်းတွင် ထိုသို့သော ဝေဖန်ရေးပုံစံသည် ပိုအလုပ်ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ကျွန်တော် ယုံကြည်ပါသည်။ ထို့အပြင် ဆရာ၏

ဝေဖန်သုံးသပ်ချက်များသည်လည်း မြန်မာရုပ်ရှင်လောက တိုးတက်ရေးအတွက် တစ်ထောင့်တစ်နေရာက အထောက်အကူပြုလိမ့်မည်ဟု ကျွန်တော် မျှော်လင့်ပါသည်။

ကျွန်တော့်၏ အမှာစာကို ခေါင်းစဉ်တပ်ရန် စဉ်းစားသည့်အခါ တစ်ချိန်က ရုပ်ရှင်ဝေဖန်ရေး ဆရာကြီးစိန်ခင်မောင်ရီ၏ `ဒါဖတ်ပြီးမှ ရုပ်ရှင်ကြည့်ပါ' ဆောင်းပါးနှင့် ဆရာကိုအလင်္ကာ၏ `သည်းခံခွင့်လွှတ်ကြည့်ရှုပါ' ခေါင်းစဉ်နှစ်ခုတို့ကို ဂုဏ်ပြုသည့်အနေဖြင့် လူသိများပြီးဖြစ်သည့် ဆရာတို့၏ ရုပ်ရှင်ဝေဖန်ရေး ပင်တိုင်ဆောင်းပါးများ၏ ခေါင်းစဉ်ကိုပဲ ကျွန်တော် သတိရလိုက်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် `ဒါဖတ်ပြီးမှ ဒီစာအုပ်ကို သည်းခံခွင့်လွှတ် ဖတ်ရှုပါ" ဟု ခေါင်းတပ်လိုက်မိခြင်းဖြစ်ပါကြောင်း။

လေးစားစွာ

ကိုကို (စက်မှုတက္ကသိုလ်)

၁၉၊ မတ်၊ ၂၀၁၅

*

ကိုအလင်္ကာ... ဆက်လုပ်

(၁)

တစ်နေ့က စာအုပ်စင်ကို ရှင်းလင်းရန်နှင့် (၁၉၆၄)က ကျွန်တော့် နေ့စဉ်မှတ်တမ်း ဒိုင်ယာရီဟောင်းလေးကို ပြန်တွေ့သည်။ ထိုစဉ်က ကျွန်တော် (၉)တန်း (ဟိုက်စကူးဖိုင်နယ် တန်းမြင့်ကျောင်းထွက် စာမေးပွဲဖြေရမည့် အတန်း) စာမေးပွဲကို မိမိတက်ရမည့် ကျောင်းတွင် မဖြေရဘဲ၊ အခြားကျောင်းတွင် သွားဖြေရမည်။ မှတ်မှတ်ရရ၊ ဗဟိုစံပြအထက်တန်းကျောင်း (ယခင်ခေါ် စင်ထရယ်ကျောင်း) ယခု အထက(၁) လသာတွင် သွားဖြေရ၏။ စာမေးပွဲအချိန်က နံနက် (၉)နာရီမှ (၁၂)နာရီ။ သို့သော် မြန်မြန်ဖြေပြီးလျှင် (၁၁:၃၀) တွင် အပြင်ထွက်ခွင့် ရ၏။ ကျွန်တော်က နေ့တိုင်း (၁၁:၃၀) တွင် ထွက်သည်။ တစ်ဖက်လမ်းကူးလိုက်လျှင် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းဈေးကို ရောက်သည်။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းဈေးကို ကျော်ပြီးလျှင် မီးရထားရုံကြီးသို့ ရောက်၏။ မီးရထားရုံကြီး၏ မျက်နှာချင်းဆိုင်များက `ရှိုင်ရယ်ရုပ်ရှင်ရုံ' (နောင် တော်ဝင်ရုပ်ရှင်ရုံ) နှင့် `ကာတန်ရုံ' (နောင် ယုဇနရုံ) တို့ရှိသည်။ ထိုရုံများမှ နည်းနည်းဆက်လျှောက်ပြီး ဆူးလေဘုရားဘက် ကွေ့လိုက်လျှင် `ဂလုတ်ရုံ' (နောင် ဂုဏ်ရုံ)၊ `ပလာဒီယံရုံ' (နောင် ပပဝင်းရုံ) များရှိ၏။ သူတို့နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်မှာက `ရာဇ်ရုံ' `လိုက်ဟောက်စ်ရုံ' (နောင် ရှေ့ဆောင်ရုံ၊ နေပြည်တော်ရုံ) တွေ ရှိသည်။ ဆူးလေဘုရားလမ်းအကျော်၊ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းလမ်းပေါ်တွင်ပင် `အိပ်ဆယ်စီယာရုံ' (နောင် ဘုရင့်ရုံ)၊ သွင်ရုံ၊ မြို့မရုံတွေ ရှိသည်။ `ကွမ်းသီးကြိုက် တောင်ငူပို့' ဆိုသကဲ့သို့ ကျွန်တော် စာမေးပွဲဖြေသော `စင်ထရယ်ကျောင်း'သည် ရုပ်ရှင်ရုံများနှင့် ဆယ်မိနစ် လမ်းလျှောက်သွားရုံနှင့် ရောက်သောနေရာမှာ ဖြစ်သဖြင့်ကျွန်တော် စာမေးပွဲပြီးတိုင် နေ့စဉ် ရုပ်ရှင်ကြည့်၏။ စာမေးပွဲ (၆)ရက် ဖြေရရာ၊ (၆)ရက်စလုံး ရုပ်ရှင်ကြည့်ပြီးမှ ပြန်၏။ အင်္ဂလိပ်ကားရော၊ ကုလားကားရော၊ ဂျပန်ကားရော၊ မြန်မာကားရော အကုန်ကြည့်ဖြစ်၏။

ရုပ်ရှင်ကြည့်ပြီးမှ အိမ်ပြန်သည်။ တရားတမောအိပ်၊ ညနေ ရေမိုးချိုး ထမင်းစားပြီး စာကျက်၏ ။ စာမေးပွဲရက်အားလုံး ရုပ်ရှင်မကြည့်သည့်ရက် မရှိ။

(၁၉၆၄) ခုနှစ် တန်းမြင့်ကျောင်းထွက် စာမေးပွဲတွင် ကျွန်တော့်ကျောင်းမှ ဖြေဆိုသူ (၁၈၀) ကျော်အနက် ကျွန်တော်တစ်ဦးတည်းသာ စာမေးပွဲအောင်သည်။ ရုပ်ရှင်ကြောင့် စာကျက်မပျက်သည့်အပြင် ဉာဏ်ပါ ပိုရွှင်ပြီး စာမေးပွဲဖြေလို့ ကောင်းသည်ဟု ယုံကြည်မိ၏ ။

တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းကတော့ ကျွန်တော် ဗဟိုစံပြအထက်တန်းကျောင်း (စင်ထရယ်ကျောင်း၊ ယခု လသာအထက-၁) သို့ ပြောင်းလာရာ ရုပ်ရှင်ရုံနှင့် ရွှေလမ်းငွေလမ်း ဖောက်ကုန်၏ ။ ထိုအချိန်မှစ၍ ကျောင်းပြေးတတ်လေရာ၊ လူတကာ အင်းလျားကန်တော်ကြီး၊ ဗိုလ်ချုပ်ပန်းခြံသွားလည်ကြချိန်၌ ကျွန်တော်က ရုပ်ရှင်ရုံများ၌ သာ ကျင်လည်ခဲ့၏ ။ တနင်္ဂနွေနေ့ဆိုလျှင် ပိုဆိုသည်။ Sunday Morning Show ခေါ် တနင်္ဂနွေနံနက် (၉:၃၀) ပွဲကစပြီး ကြည့်၏ ။

(၁၁)နာရီခွဲလောက်ပြီးလျှင် ရုပ်ရှင်ရုံရှေ့ရှိ စမူဆာသုတ်တို့။ ဆိတ်သားခဘက်တို့ လျှောက်စားပြီး (၁၂:၃၀)ပွဲ ရုပ်ရှင်တစ်ရုံရုံ ဝင်ကြည့်၏ ။ တစ်ခါတလေ တစ်နေ့တည်း ရုပ်ရှင် (၃)ပွဲလောက် ကြည့်သည့်ရက်တွေပင် ရှိ၏ ။ အိမ်ပြန်ရောက်ပြီး ညနေဘက် အညောင်းပြေ အညာပြေ လျှောက်ရင်း လမ်းထိပ်ရှိ အလုံ သီတာရုံတွင်လည်း ကြည့်ဖြစ်သေး၏ ။ သီတာရုပ်ရှင်ရုံစဖွင့်ကတည်းက လေးငါးနှစ်ဆက်တိုက် တင်သမျှကားတွေ အကုန်ကြည့်၏ ။ တစ်ကားမှ မလွတ်။

တက္ကသိုလ်ရောက်လာတော့ ပိုပြီး နယ်ကျယ်လာ၏ ။ မြေခိုကုန်းတစ်ဝိုက်ရှိ ရွှေမန်း၊ ရတနာပုံတို့၌ မြန်မာကားတွေ ကြည့်၏ ။ ဆန်းသီရိရုံတို့၊ ဝိဇယရုံတို့မှာကျတော့ မြို့လည်ရုံမှ ဆင်းလာသော နိုင်ငံခြားကားကောင်းတွေကို နှစ်ကျော့ပြန်၊ သုံးကျော့ပြန် ပြန်ကြည့်၏ ။ `ဒေါက်တာ ဇီဗာဂိုး' လို့ `တားရော့စ်ဘူလ်ဘာ' တို့ `အရှည်ဆုံးနေ့ (The Longest Day) တို့ဆိုလျှင် ထပ်တလဲလဲ ကြည့်မိ၏ ။ အကြိမ်ရေ မတွက်နိုင်။

ရုပ်ရှင်ပဒေသာတို့၊ ရုပ်ရှင်အောင်လံတို့လို လစဉ်ထုတ်
မြန်မာမဂ္ဂဇင်းတွေ ဖတ်၊ Film Fare တို့၊ Photoplay တို့လို နိုင်ငံခြား
ရုပ်ရှင်မဂ္ဂဇင်းတွေအထိ အကုန်ရှာဖတ်သည်။ ဝယ်ဖတ်သည်။
နည်းနည်းအသက်ရလာတော့ Film and Filming လို ရုပ်ရှင်အတတ်ပညာ
မဂ္ဂဇင်းမျိုးတွေပဲ ရှာဖတ်တော့သည်။

လိုရင်းပြောရလျှင် ကျွန်တော် ရုပ်ရှင်ကြည့်ဝါသနာပါရာမှ
ရုပ်ရှင်ပညာကိုပါ ဝါသနာပါလာသည်ဟု ဆိုရမည်။ အထူးသဖြင့်
ရုပ်ရှင်ဝေဖန်ရေးကိုပါ ဖတ်ဖြစ်၏။ စံရှား၊ သမာဓိရှင်လုံး၊ ဖိုးသောကြာတို့၏
ရုပ်ရှင်ဝေဖန်ရေး ဆောင်းပါးတွေကို ဖတ်၏။ အကြိုက်ဆုံးကတော့
ဆရာစိန်ခင်မောင်ရီ၏ `ဒါဖတ်ပြီးမှာ ရုပ်ရှင်ကြည့်ပါ' ဆောင်းပါးတွေ။

ထို့နောက် ရုပ်ရှင်တွေကို စကားလုံး ထက်ထက်မြက်မြက်နှင့် သရော်သံ၊
ခနဲသံတွေ အပြည့်အဝသုံးပြီး ခပ်ရွှင်ရွှင် ဝေဖန်တတ်သော ကလောင်တစ်လက်ကို
သတိပြုမိသည်။

သူကား `ကိုအလင်္ကာ'

သောင်းပြောင်းထွေလာမဂ္ဂဇင်းတွင် ပါဝင်သော ကိုအလင်္ကာ၏
`သည်းခံခွင့်လွှတ်နားဆင်ပါ' ဂီတဝေဖန်ရေး ဆောင်းပါးများကို ဖတ်ပြီး ကျွန်တော်
သူ၏ အမာခံပရိတ် အလိုလိုဖြစ်သွားသည်။ ယခု ဒီမိုကရေစီ တူဒေး၌
ရုပ်ရှင်ဝေဖန်ရေးတွေ ရေးပြန်တော့ တစ်ကြော့ပြန် ကိုအလင်္ကာ၏ အမာခံပရိသတ်
ဖြစ်ရသည်။

ကျွန်တော်ကိုယ်ကျွန်တော် သိသည်။ ကျွန်တော်လည်း ရုပ်ရှင်တွေ
အများကြီး ကြည့်ခဲ့၊ ရုပ်ရှင်ဝေဖန်ရေးတွေလည်း အများကြီး ဖတ်ခဲ့ပေမယ့်
သူတို့ကဲ့သို့ စေ့စေ့စပ်စပ် မြင်တတ်ကြည့်တတ်၊ ဖော်ပြတတ်သော
ဝေဖန်ရေးပါရမီမပါသဖြင့် ရုပ်ရှင်ဝေဖန်ရေးဆရာမဖြစ်။ ထို့ကြောင့်

ရုပ်ရှင်ဝေဖန်ရေးဆရာများကို ကျွန်တော် အလွန်ပင် လေးစားပါသည်။

*

(၂)

ကျွန်တော့်တွင် နယ်ပယ်အသီးသီးမှ မိတ်ဆွေများစွာ ရှိသည်။ ပညာရေး၊ ကျန်းမာရေး၊ နိုင်ငံရေး၊ စီးပွားရေး၊ စာပေအနုပညာ စသဖြင့်။ သို့သော် ကျွန်တော် အထူးရွေးချယ်ပေါင်းသင်းသည်က စာပေအနုပညာ အသိုင်းအဝန်းက ပိုများ၏ ။ ထိုအထဲတွင် လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း (၄၀) ကတည်းက ယခုထိ မရိုးတန်းတွဲနေသူတစ်ဦးက ကိုအလင်္ကာ၊ ကိုအလင်္ကာ ဆိုသူက တကယ့်လူစုံ။ ကျွန်တော်နှင့် သူ စသိတာက လုံးချင်းဝတ္ထုရေးသူ စာရေးဆရာ၊ နောက်ပိုင်း ရုပ်ရှင်ဇာတ်ညွှန်းတွေ ရေးလာသည်။ ပြီးတော့ ရုပ်ရှင်ဒါရိုက်တာ သူ့အနုပညာခရီးတွင် ဘဝမျိုးစုံ ဖြတ်သန်းခဲ့သူ။ သူငယ်ချင်း အရင်းအချာ ဖြစ်၍ လုပ်သမျှ အထင်မကြီးခဲ့။

သို့သော် သူမှ ဟုတ်ပါလေစဟု ဆိုရလောက်အောင် ကိုအလင်္ကာ၏ ဝေဖန်ရေးအနုပညာကိုကား ကျွန်တော် လက်ဖျားခါ မချီးကျူးဘဲ မနေနိုင်။ ဆရာစိန်ခင်မောင်ရီ မရှိသည့်နောက်ပိုင်းတွင် ကိုအလင်္ကာကဲ့သို့သော ထင်းပြက်သည့် ရုပ်ရှင်ဝေဖန်ရေးဆရာတစ်ဦးမှ မတွေ့သေးဟု ကျွန်တော် ပြောရဲ၏ ။

*

ရုပ်ရှင်ကား နာမည်တွေကြည့်ရုံနှင့် ဘန်းစကားတွေ `ဖလန် ဖလန်းထ`^၇
 နေသော ယနေ့ မြန်မာ့ရုပ်ရှင်လောကအတွက် ဝေဖန်ရေးဆရာကောင်းကောင်း
 လိုနေချိန်တွင် Democracy Today သတင်း၌ ကိုအလင်္ကာ၏ `သည်းခံခွင့်လွတ်
 ကြည့်ရှုပါ`^၈ရုပ်ရှင်ဝေဖန်ရေးဆောင်းပါးတွေ ပြန်ဖတ်ရတော့ အကြီးအကျယ်
 ဝမ်းသာမိသည်။

အကယ်ဒမီ သရုပ်ဆောင်တွေရဲ့ အကယ်ဒမီ ပေါချက်တွေကြောင့်
 ကြည့်ရှုသူပါ ပေါတောတော ဖြစ်ခဲ့ရတဲ့ `မော်ဒန်ရာဇဝင်`^၉ ရုပ်ရှင်ကား အကယ်ဒမီ
 ရန်အောင်၊ ရဲအောင်၊ မေသန်းနု၊ ထွန်းအိန္ဒြာဗိုတို့ရဲ့
 အကယ်ဒမီအဆဲအမူအရာတွေကို ကြည့်ပြီး ဆဲနည်းမျိုးစုံ အရယူရတယ်။
 `အချစ်များနဲ့ ဖန်ဆင်းမယ်`^{၁၀} ရုပ်ရှင်ကား၊ ဆိုဖာပေါ်မှာ အိပ်နေတဲ့ လူပျိုသိုးကြီးကို
 ကြည့်ပြီး အပျိုမနုဇဉ်ငယ်လေးက စိတ်လှုပ်ရှားပြစ်မှားမိရာက အိပ်မက်ထဲမှာ
 ယောက်ျားကိုယ်ပေါ် လာခွတာမက်ပြီးမှ နိုးလာတော့ ခေါင်းအုံးကြီး ဖြစ်နေတဲ့
 ပြကွက်မျိုးတွေထိ ပြထားတဲ့ `ပွေလီမ`^{၁၁} ဗီဒီယိုကား။ ဇာတ်ကားတစ်ခုလုံး၊
 အိပ်မက်များက ၇၅ ရာခိုင်နှုန်းပါတဲ့ ဒါရိုက်တာ ကြည်ဖြူသျှင်၏ `နတ်သမီးနဲ့
 ကျွန်တော်`^{၁၂} ဗီဒီယိုဇာတ်ကား။ တစ်အိမ်ထဲနေ အမျိုးသမီးအားလုံး
 ယောက်ျားလေးတစ်ယောက်ကို အလှအယက် မရအရ ချစ်ရေးဆိုတာကို
 ဇာတ်လမ်းဆင်ထားတဲ့ ဒါရိုက်တာညိုမင်းလွင်ရဲ့ Black and White ဗီဒီယိုကား၊
 တရားခံကို ဖော်ထုတ်နိုင်တဲ့ ရဲစခန်းကို သရဲတွေရှိတဲ့ အရပ်မှ ဖွင့်ထားဖို့။
 ပိုကောင်းတယ်ဆိုတဲ့ ဒါရိုက်တာ မောင်မျိုးမင်းရဲ့ `မိုင်တိုင် ၂၆`^{၁၃}။ မကြာသေးခင်ကမှ
 ထိုက်ထိုက်တန်တန် အကယ်ဒမီရသွားတဲ့ ဒါရိုက်တာဝိုင်းဟာလည်း `ကိုအလင်္ကာ`^{၁၄}
 ရဲ့ ကလောင်လက်နက်အောက်မှာ ပြားပြားမှောက်ဖြစ်သွားသည်။ ဝိုင်း၏
 `နင်စေရင်`^{၁၅} နှင့် `စေတန်ရဲ့ကချေသည်`^{၁၆} ဇာတ်ကားများကို အားမနာတမ်း၊
 စေ့စေ့ငုငု စိစစ်ဝေဖန်သွားသည်များကိုလည်း ဖတ်ရသည်။

ဝေဖန်ရေးနှင့် ဘက်မလိုက်ရ `ကိုယ့်လူမို့သာစေ၊ သူမို့လို့ နာစေ မရှိရ^၇
သဘာဝယုတ္တိရှိသည်နှင့် အနုပညာပြကွက်တို့ကို ဟန်ချက်ညီချိန်ဆနိုင်ရမည်။
ထို့အတူ ပေမှန်ကိုက်မှန် `အနုပညာစံ<sup>၈</sup> တစ်ခု သတ်မှတ်လာသော `ပေတံ^၉ တစ်ခု
ဝါသနာကိုက်ဆွဲထားရဦးမည်။ အဂတိကင်းကင်းဖြင့် မှန်ကန်သော ရှုထောင့်မှ
အားမနာစတမ်း ပြတ်ပြတ်သားသား ဝေဖန်တတ်ဖို့လည်း လို၏။ ဒါရိုက်တာပညာ
သရုပ်ဆောင်အနုပညာ၊ ဇာတ်ညွှန်း၊ အလင်းအမှောင်၊ အသံ၊ နောက်ခံတေးဂီတ၊
တည်းဖြတ်စသဖြင့် ရုပ်ရှင်ဗီဒီယို၏ အခြေခံများကိုလည်း နှံ့နှံ့စပ်စပ်
သိနားလည်သူမှသာ ရုပ်ရှင်ဗီဒီယိုဝေဖန်ရေးများကို ရေးသင့်သည်။
ဘောလုံးပွဲများများ ကြည့်သူ၏ ဝေဖန်သုံးသပ်မှုမျိုးကိုလည်း အလေးထားရမည်။
သူ့ကိုယ်တိုင် ကွင်းထဲမှာ ခြေစွမ်းမပြနိုင်စေကာမူ ဝေဖန်သုံးသပ်ပိုင်ခွင့်ကား ရှိ၏။
စိတ်ရင်းစေတနာမှန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး၏ ဝေဖန်မှုကို လက်ခံနားယူသူသည်
နာယူလက်ခံပြီး ပြုပြင်နိုင်သလောက် ပြုပြင်နိုင်လျှင်
ပိုမိုတိုးတက်အောင်မြင်လာမည်မှာ အမှန်ပင် ဖြစ်သည်။

ကိုအလင်္ကာ၏ ရုပ်ရှင်ဝေဖန်ရေးဆောင်းပါးများတွင် ဝေဖန်ခံရသူ
ကာယကံရှင်တို့အဖို့ကား နာလိုခံခက်ဖြစ်ကောင်း ဖြစ်မည်။
ဖတ်ရှုသူများအနေဖြင့်လည်း အချို့အကွက်များကို လက်ခံ၊ အချို့အကွက်များကို
သဘောမတွေ့ ဖြစ်ချင်ဖြစ်မည်။ မည်သို့ပင်ဆိုစေ ကိုအလင်္ကာကဲ့သို့သော
ရုပ်ရှင်ဝေဖန်ရေး ဆရာများ၏ ဆောင်းပါးများကို ဖတ်ပြီး ပရိသတ်များ
ရုပ်ရှင်ပိုလို့ကြည့်တတ်၊ ပိုလို့ ခံစားနားလည်တတ်မည်ကား သေချာလှပါသည်။
ကိုအလင်္ကာ ဆက်လုပ်....။

ဟိန်းလတ်

သည်းခံကြ၊ ခွင့်လွှတ်ကြ၊ ကြည့်ရှုကြ

လူဟာ ဘာကို စိတ်အဝင်စားဆုံးလဲ။

စဉ်းစားကြည့်ရင် လူဟာလူကို စိတ်အဝင်စားဆုံးဆိုတာ အများသဘောတူကြလိမ့်မယ်လို့ ထင်ပါတယ်။ လူတစ်ဦးတစ်ယောက်ဟာ အခြားသူတစ်ဦးတစ်ယောက်ရဲ့ ကိုယ်အမူအရာ၊ စိတ်အမူအရာကို စိတ်ဝင်စားပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဘိုင်စကုတ်လို့ ခေါ်တဲ့ ရုပ်ရှင်ဆိုတာ ပေါ်ပေါက်လာပြီး တရွေ့ရွေ့နဲ့ ဆထက်ထမ်းပိုး တိုးတက်လာအောင် ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်လာခဲ့ကြပါတယ်။ အခုဆိုရင် အဖြူအမည်းကနေ ဆေးရောင်စုံသာမက ကိုယ်တိုင်ပါဝင်နေသလို ခံစားနိုင်တဲ့ 2D, 3D အထိ တိပ်ခွေကနေ DVD, EVD တွေအထိ ရောက်ရှိခဲ့ပြီဆိုတာ အားလုံးအသိ၊ အားလုံးအမြင်ပါပဲ။

ကျွန်တော်တို့ ယဉ်ကျေးမှုမျက်နှာစာမှာ အနုပညာဆိုတဲ့အရာ ပေါ်ပေါက်လာကတည်းက အဲဒီ အနုပညာရဲ့ အဆင့်အတန်း အခါးအချို့ကို စူးစမ်းလေ့လာခံစားသုံးသပ်တဲ့ ဝေဖန်ရေး (သို့မဟုတ်) အမြင်သဘောတရားတွေ ရေးသားဖော်ထုတ်လာခဲ့ကြတာ တွေ့ရှိခဲ့ပါတယ်။ ခေတ်အဆက်ဆက်မှာပါပဲ။ အဖြူအမည်းကနေ ဆေးရောင်ဆုံ ပြောင်းလဲတဲ့အချိန်ကဆို ဝေဖန်ရေးဟာ ပိုမိုအားကောင်းခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော် မှတ်မိသလောက် ပြောရရင် ရုပ်ရှင်မျက်မှန် မဂ္ဂဇင်းမှာဆို ဆရာစံရှား၊ သောင်းပြောင်းထွေလာ မဂ္ဂဇင်းမှာဆို ဆရာစိန်ခင်မောင်ရီရဲ့ `ဒါဖတ်ပြီးမှ ရုပ်ရှင်ကြည့်ပါ' ဆိုတဲ့ ဝေဖန်ရေးဆောင်းပါးတွေ လူကြိုက်များ ထင်ရှားပါတယ်။ အဲဒီ သောင်းပြောင်းထွေလာမှာပဲ ဆရာကိုအလင်္ကာက ဂီတဝေဖန်ရေး ဖြစ်တဲ့ `သည်းခံခွင့်လွှတ်နားဆင်ပါ' ဆိုတဲ့ ဝေဖန်ရေးဆောင်းပါး ရေးခဲ့ပါသေးတယ်။ အဲဒီ အချိန်က နာမည်ကြီးတွေပေါ့။ လူကြိုက်များပြီး စောင့်ဖတ်ရတဲ့အထိ ဖြစ်ခဲ့တာ အားလုံးသိကြပါတယ်။

မိမိဒီယာတွေ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်စ ပြုလာတဲ့ခေတ်ကာလတစ်ခု အရောက်မှာ
ဖလင်အခက်အခဲကြောင့် ရုပ်ရှင်ဆိုတာ ပျောက်ကွယ်လုနီးပါး
မှေးမှိန်သွားခဲ့ပါသေးတယ်။ အခု ဒီဂျစ်တယ်ခေတ်ရောက်လာမှ
ဖလင်မလိုတော့တာကြောင့် ရုပ်ရှင်ဟာ ပြန်လည်ဦးမော့လာမယ့်
အရိပ်အယောက်ကို မြင်တွေ့လာရပါတယ်။ ဟောတစ်ကား၊ ဟောတစ်ကား၊
ပြောရလောက်အောင် နေ့စဉ်လိုလို ဒလဟောထွက်နေကြတာ မဟုတ်လား။
ဒါပေမယ့် ကြည့်ရှုပြီး တခုတ်တရ ဝေဖန်သူတွေ ပေါ်မလာခဲ့ပါဘူး။

ဒီကနေ့ ဒီအချိန်အခါမှာတော့ ကြည့်စရာ၊ ရှုစရာ ပုဂ္ဂလိက
ရုပ်သံမိမိဒီယာတချို့ ပေါ်ထွက်လာပါတယ်။ ထို့အတူ ထွက်လာတဲ့ရုပ်ရှင်၊
ဗီဒီယိုကားအများစုတွေက ဘဝသရုပ်ဖော် လမ်းကောင်းကနေ ကွေ့ချိုးပြီး
မြန်ကောင်းသက်သာ ဟာသဘက် ရောက်ရှိလာကြတာ တွေ့ရပါတယ်။
လူတွေကလည်း မွန်းကြပ်လာတဲ့ဘဝထဲမှာ မျက်ရည်နဲ့
မျက်ခွက်ဇာတ်လမ်းတွေကိုပဲ မကြည့်ချင်ကြတော့ဘူး။ အသက်ရှူပေါက်ပေးတဲ့
ပေါ့ပေါ့ပါးပါး ရယ်စရာဟာသကားတွေကိုပဲ ကြည့်လိုတဲ့ဆန္ဒ ရှိလာကြတော့တယ်။
ဒါကြောင့် အလေးအနက်ထား ရေးတဲ့ ရုပ်ရှင်ဝေဖန်ရေး ဆရာတွေ
လက်ရှောင်လာကြပြီး ရှားပါးသွားခဲ့တာ နှမြောစရာကောင်းလှပါတယ်။ ရုပ်ရှင်မှ
မဟုတ်ပါဘူး။ စာပေမှာရော၊ နိုင်ငံရေး၊ စီးပွားရေး၊ ပညာရေးမှာပါ
ဝေဖန်ရေးဆိုတာ လိုအပ်လာပါတယ်။ ဝေဖန်ရေးမရှိရင် ငါ့လှေငါထိုး
ပဲခူးရောက်ရောက်၊ ငါ့မြင်းငါစိုင်း စစ်ကိုင်းရောက်ရောက် ဖြစ်ကုန်မှာပေါ့။

ဒီလိုအနေအထားနဲ့ အချိန်အခါမျိုးမှာ ဟိုးတုန်းက `သည်းခံခွင့်လွှတ်
နားဆင်ပါ' ဂီတဝေဖန်ရေး ဆောင်းပါးများစွာ ရေးသားခဲ့သူ ဆရာကိုအလင်္ကာက
ဒီမိုကရေစီတူဒေး သတင်းစာမှာ `သည်းခံခွင့်လွှတ် ကြည့်ရှုပါ' ဆိုတဲ့
ရုပ်ရှင်ဗီဒီယိုခံစားဝေဖန်ရေး ဆောင်းပါးတွေကို အခါအားလျော်စွာ ရေးသားလာတာ
ဖတ်ရပါတယ်။ ဆွံ့ရှာနေတဲ့ စာပေကွက်လပ်တစ်ခုကို အားစိုက်အင်စိုက်နဲ့

ပြန်လည်ဖြည့်ဆည်းပေးခဲ့တာမို့ ဆရာကိုအလင်္ကာကို ကျေးဇူးတင် ကြိုဆိုမိတာ အမှန်ပါ။ အခုလို စာအုပ်တစ်အုပ်အဖြစ် ထုပ်ထုပ်ပိုက်ပိုက် စုစည်းလာမိတဲ့အတွက်လည်း ပိုပြီး ဂုဏ်ယူဝမ်းမြောက်ရပါတယ်။

တကယ်တော့ ဆရာကိုအလင်္ကာကိုယ်တိုင်က အခိုင်အမာ နာမည်ရ ကလောင်တစ်ချောင်း ဖြစ်ရုံမက ရုပ်ရှင်ကားကောင်းတွေက ရိုက်ကူးခဲ့ဖူးတဲ့ မူလကဟောင်း ဒါရိုက်တာတစ်ဦးလည်း ဖြစ်တာမို့ အခုရေးတဲ့ ခွင်ဟာ ဆရာကျွမ်းဝင်နှံ့စပ်တဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်လည်း ဖြစ်ပါတယ်။ မျက်မှန်းရမ်းဆတွေ လိုရာဆွဲတွေ မပါပါဘူး။ ဟာကွက်ပျော့ကွက်တွေကို ပညာရှင်မျက်စိနဲ့ မြင်ပေမယ့် တစ်ဖက်သား နာကျင်ခံစားသွားလောက်အောင် ထုတ်ထိုးအိုးပေါက် ပက်ပက်စက်စက်မျိုးလည်း မတွေ့ရသလောက်ပါ။ ရယ်စရာ မောစရာအဖြစ် ပေါ့ပေါ့ပါးပါးနဲ့ ခပ်ရွှင်ရွှင် သွက်သွက်လေးပဲ၊ တွေးဆဆင်ခြင်နိုင်ဖို့ တို့ထိရုံလေးပါ။ ဒါဟာ အနုပညာရှင်ရဲ့ နှလုံးသားပါပဲ။ တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦးဟာ ငြိုးသူရန်ဘက်တွေမှ မဟုတ်ကြတာ၊ တစ်လှေတည်းစီး၊ တစ်ခရီးတည်းသွားနေကြသူတွေ မဟုတ်လား။ ဒီမိဖုရားများလည်းစွဲစေ၊ ရှဉ့်လည်းလျှောက်စေ၊ ဝေဖန်ရေးမျိုးဟာ နှလုံးကြီးသူ၊ နှလုံးလှသူ၊ အနုပညာ အားကောင်းသူတွေသာ စွမ်းဆောင်နိုင်တာ အားလုံးသိကြပါတယ်။

အခု ဆရာကိုအလင်္ကာရဲ့ `သည်းခံခွင့်လွှတ် ကြည့်ရှုပါ` အရေးအသားတွေဟာ သရော်စာတွေလားလို့လည်း ကျွန်တော် စေ့ငုံကြည့်မိပါတယ်။ စာတာရာ (Satire) ဆိုတဲ့ သရော်စာဆိုတာ ကျွန်တော်တို့ လူ့လောကကို တည်ဆောက်ကတည်းက ဖြစ်တည်ပေါ်ပေါက်ခဲ့ဟန် တူပါတယ်။ လူ့သဘာဝအရ လူလူချင်း ကျီစားချင်တယ်၊ ချစ်လို့လည်း ကျီစယ်ချင်တယ်။ မြင်ပြင်းကပ်လို့လည်း မခံသာအောင် ကလိတတ်၊ ရိုတတ်ကြပါတယ်။ မတော်တာဆို တတ်ကြတယ်၊ တကယ်တော့ အပြစ်တင်တာထက် ယိမ်းယိုင်သွေဖည်နေတဲ့ ခြေလှမ်းတွေကို ပြုပြင်တည့်မတ်စေချင်တဲ့ စေတနာနဲ့ သရော်တာမျိုး ဖြစ်တယ်။

သရော်စာရေးရာမှာ လက်လွန်သွားပြန်ရင်လည်း ကလော်စာ၊

ရိစာဆိုတဲ့ (Irony) ဘက် ယိမ်းသွားပါလိမ့်မယ်။ သရော်စာနဲ့ အနီးကပ်ဆုံးစည်းကတော့ ဟာသဉာဏ် (Humour) ပါပဲ။ သရော်စာနဲ့ ဟာသကြားမှာ ပြောင်လုံး (Joke) ဆိုတဲ့ နံရံပါးပါးလေးရဲ့ `ချစ်လို့ပြောတာမှတ်ပါ` ဆိုတဲ့ သဘောမျိုး ရောက်အောင် ကြိုးစားသူပါ။ နမူနာ အနည်းငယ် ထုတ်ပြပါမယ်။ `အဖြူအမည်း သဲသဲကွဲကွဲတင်ပြတဲ့ ဒါရိုက်တာ ညိုမင်းလွင်` ဆောင်းပါးမှာ ကိုရီးယားကားတွေကို ကိုအလင်္ကာသနားတယ်။ ကိုရီးယားကားတွေထဲမှာ ယောက်ျားလေးကို မိန်းကလေးကစပြီး ချစ်ရေးဆိုတာကို ရုပ်ရှင်ကြည့်ပြည်သူတွေက ရေးကြီးခွင်ကျယ် လုပ်ပြောနေတကြတယ်။ ဟောကြည့် မြန်မာ့ရုပ်ရှင်က ကိုရီးယားကားထက် အများကြီးသာတယ်။ တစ်အိမ်တည်းနေကြတဲ့ အမျိုးသမီးအားလုံးက ယောက်ျားလေးတစ်ယောက်ကို အလှအယက်၊ မရအရ ချစ်ရေးဆိုတာခင်ဗျာ့ လို့ ချက်ကျလက်ကျ ထောက်ပြပါတယ်။

ဒါ့အပြင် သိန်းထောင်ချီတဲ့ တိုက်အိမ်ကြီးမှာ ဘာအလုပ်မှ မလုပ်ပဲ လင်လုတဲ့အလုပ်ပဲ လုပ်နေတာ မြန်မာ့ရုပ်ရှင်ခင်ဗျာ့၊ ရွှေမှုရတီလေးရဲ့ ခါးပြတ်အကျ...က Either or ဗိုက်သားပေါ်ရုံသာမက ချက်ကလေးကိုပါ ဖောက်ထားတာကိုး၊ အိန္ဒိယမင်းသမီးတွေလောက်တော့ သနားတယ်ခင်ဗျာ့၊ `ရွှေမှုရတီရဲ့ ချက်ကလေးကို ရုပ်ရှင်ကြည့်ပုရိသတွေ ကြည့်ခွင့်ရအောင် သဲသဲကွဲကွဲ ရိုက်ပြတဲ့ ဒါရိုက်တာ ညိုမင်းလွင်ကို နောက်တစ်ခါ မင်းသမီးအားလုံး အဲဒီ လိုပဲဝတ်ပြီး ချက်ဖော်စတိုင်ရိုက်ပေးပါလို့ ပန်ကြားချင်တယ်ခင်ဗျာ့၊ ဟုတ်ကဲ့ (ဂလု)တဲ့။ ဒီလို အသည်းတယားယားနဲ့ ကျီစယ်ထားတာမျိုးလည်း ဖတ်ရရဲ့။

ပြီးတော့ `သရဲဒါရိုက်တာ မောင်မျိုးမင်း၊ သရဲမင်းသမီး ခွန်းဆင့်နေခြင်း၊ `ကြည်ဖြူသျှင်၏ အိမ်မက်ထဲက နတ်သမီး`၊ `အမေဂျမ်းစောင်မတော်မူပါ`၊ `နင်စေရင် သို့မဟုတ် ခေါင်းနဲ့ပန်း အရှုပ်တော်ပုံ`၊ `ဒါရိုက်တာ ဝိုင်းရဲ့ ကချေသည်များ`၊ `နေတိုး၊ ထွန်းထွန်း၊ ကျော်ကျော်ဗို၊ မင်းခ

သို့မဟုတ် အရူးလေးယောက်၊ `သူမိုက်ကိုယ်မိုက် သူရိုက်ကိုယ်ရိုက်
သူဝိုက်ကိုယ်ဝိုက်၊ `ချောကလက်ပေးပြီး ချစ်ရေးဆိုတဲ့ ကောင်မလေး၊ `မင်းလူရဲ့
အိပ်မက်ထဲက ခိုးခိုးခပ်ခပ်ရယ်သံ၊ `ပွေလီမရဲ့ ညပေါင်းများစွာ၊ စတဲ့
ဆောင်းပါးတွေကိုလည်း မထိတထိ၊ ကလိတိတိ တို့ထိချက်တွေ အများကြီး
ရှိပါသေးတယ်။ ဒီနေရာမှာ ပြောချင်တာက ဆရာကိုအလင်္ကာဟာ သူကြည့်ခဲ့တဲ့
ကားတွေကို ဂရုစိုက်ကြည့်ပြီး လေးနက်လေးစားစွာ ခံစားတင်ပြခဲ့တာပါပဲ။
ဒါကြောင့် စာဖတ်ပရိသတ်များအနေနဲ့ တစ်ပုဒ်ဖတ်ပြီးတိုင်း တစ်ခုခုရမှာ
သေချာတယ်လို့ ပြောချင်ပါတယ်။

ကာလတစ်ခုက ဖလင်ကြောင့် ရုပ်ရှင်ဆိုတာ လူမမာတစ်ယောက်လို
ချူချာပြီး ပြုလဲပျောက်ဆုံးလုနီးပါး ဖြစ်ခဲ့ရာက အခုဆိုရင် ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုးလာတဲ့
ဒစ်ဂျစ်တယ် စက်မှုနည်းပညာကြောင့် ပြန်လည်ဦးမော့လာတော့မယ့်
အနေအထားကို ရောက်ရှိနေပါပြီ။ မကြာမီကာလအတွင်းမှာ အီးစီနီမာ (E. Cinema)
ရုံတွေပေါ်မှာရုပ်ရှင်ကားကောင်းတွေကို ပြန်လည်ကြည့်ကြရတော့မှာ မလွဲပါဘူး။
ရုပ်ရှင်ခေတ်ကို ပြန်ရောက်လာတော့မှာပါ။ အဲဒီ အခါမှာ အူကြောင်ကျား
ပေါ်ချောင်ကောင်းမဟုတ်ဘဲ အနုပညာအဆင့်အတန်း မြင့်မားရေး မြန်မာ့ရုပ်ရှင်ရဲ့
ရှေ့ခရီးတိုးတက်လာဖို့အတွက် ရုပ်ရှင်ဝေဖန်ရေးဆရာတွေ အများကြီး
လိုအပ်ပါတယ်။

အဲဒီ လိုအပ်ချက်ကို ဆရာကိုအလင်္ကာလည်း ဦးလည်မသုန်
ထမ်းရွက်ပေးပါဦးလို့ မေတ္တာရပ်ခံရင်း၊ ချစ်စွာသော စာဖတ်ပရိသတ်များကိုလည်း
ဆရာကိုအလင်္ကာရဲ့စာတွေကို သည်းခံခွင့်လွှတ်ဖတ်ရှုကြပါဦးလို့ မိတ်ဆက်စကား
ဆိုလိုက်ပါရစေ....။

လေးစားစွာဖြင့်
စာရေးဆရာ၊ ဒါရိုက်တာ

ဒေါက်တာ တင်အောင်ရွှေ (သုတေသီ)

*